

ligger de lidt nede ad Havnen til blandt de nuværende Banegaardsbygninger i Aarhus, det, som man nu kalder Administrationsbygningerne. Man vil altsaa bygge saa meget nede i Mølleengen, at der ogsaa er Plads til Trafik- og Baneafdelingen, og det vil man gøre paa et Tidspunkt, hvor vi, jeg havde nær sagt, maa slaas om, hvorvidt vi skal beholde den nuværende Inddeling; alligevel projekterer man og beregner Bygninger i Mølleengen til Trafik- og Baneafdelingen. Tiderne opfordrer dog ikke til at anvende Pengene til saadant noget. Disse Bygninger ligger ganske vist ved den gamle Banegaard, men de kunde godt blive liggende der.

I al Almindelighed synes jeg altsaa, at der er Grund til vel at overveje, om man skal ofre flere Penge end absolut nødvendigt, men jeg regner Godsbanegaarden i Mølleengen for nødvendig. Efter min Mening vil man kunne ordne Personbanegaardsforholdene langt billigere end for 1,300,000 Kr., som jeg erkender selv at have foreslaaet. Jeg har jo været slem ved Statsbanernes Administration, men lad mig blot endnu sige dette, at det er ikke saa lige en Sag at faa noget igennem mod Statsbaneadministrationens Villie; det, den ikke synes om, bliver saa forfærdelig kostbart. Jeg har hele Tiden haft Følelsen af, at 1,300,000 Kr. var alt, hvad man paa nogen Maade kunde skrabe sammen af Udgifter for at omdanne den nuværende Personbanegaard til en fuldt tilfredsstillende Banegaard, og at noget af det uden Skade kunde stryges. I en Tid, hvor det er nødvendigt at være sparsommelig, mener jeg, at man udmærket godt kunde undlade en Del af de Bekostninger, som den Gang var forudsatte. Skønt det tager et Par Minutter at bringe det i ærede Medlemmers Erindring, maa jeg dog maaske have Lov til at omtale, hvordan man har ordnet Banegaardsforholdene i Aalborg. Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) gjorde opmærksom paa, at vi for nylig eller dog for ikke saa langt et Aaremaal siden har bygget en ny Banegaard i Aalborg. Den blev flyttet nogle Hundrede Alen Syd paa af Hensyn til Overskæringen af Vesterbrogade i Aalborg. Hvis ærede Medlemmer har været i Aalborg og gennem Stationsbygningen har begivet sig ud til et sydgaaende Tog, vil De have lagt Mærke til, at naar man er kommet gennem Stationsbygningen og spadserer langs Perronen med Stationsbygningen paa venstre Haand og de andre Spor og Perroner — naar man kommer langt nok ned — paa højre

Haand, har man for det første gaaet langs med hele Stationsbygningen og for det andet langs med en pæn Mur, hvormed man, om jeg saa maa sige, har forlænget Stationsbygningen, for at Folk ikke skulde opdage, at man maa spadseret et langt Stykke forbi Stationsbygningen for at komme til Toget. Naar man har foretaget denne dejlige Spadseretur langs Stationsbygningen og Muren, kommer man til en Nedgang til en Tunnel, og naar man kommer op fra denne, kommer man endelig til den Perron, hvor det sydgaaende Tog holder, men man maa først paa ny spadseret et Stykke Syd paa ad Skalborg til — Skalborg er den næste Holdeplads Syd paa —, jeg tør vel ikke sige, at man skal Halvvejen til Skalborg, men man skal dog et godt Stykke Syd paa fra Stationsbygningen. Man kommer saa til en pæn overdækket Perron med Bænke, hvor man kan sidde, og hvor man kan anbringe sin Bagage; det er meget bekvemt. Jeg henstiller nu, at man ordner sig paa samme Maade i Aarhus og bygger en Mur ned ad Havnen til og lader Folk spadseret et Stykke ad denne Perron, hvor der er Ilgodspakhus og Mellemperroner, og derefter anbringer en Tunnel, hvis man ikke vedblivende tør lade Folk gaa over Skinnerne. Der er den Forskel mellem Forholdene i Aarhus og dem i Aalborg, at i Aarhus skal Togene ikke fortsætte; det er ikke gennemgaaende Tog, de skal tilbage igen, som det ærede Medlem fra Frederikshavn gjorde opmærksom paa. Men hvis man vil have en Tunnel, gaar man ned i denne, naar man er kommet et Stykke ud ad Havnen til, og efter at være kommet op ad Tunnelen spadserer man atter et Stykke ned ad Havnen til ad en overdækket Perron, og saa er der dejlig Plads til at indrette to eller tre, ja endog fem Perroner, om man vil, maaske endog uden at man behøver at fjerne Drejerværkstedet efter det Projekt, jeg i sin Tid fremsatte. Der er for mig ingen Tvivl om, at man paa denne Maade vil kunne tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning for meget mindre end 1,300 000 Kr., som der den Gang var Tale om, selv om Ordningen ikke i alle Henseender bliver saa moderne, som det kunde anses for ønskeligt, hvis der var rigelig Tid paa Penge. Dette er imidlertid alt sammen Forhold, som nærmere maa overvejes i et Udvalg.

Jeg har noget udførligt villet gøre opmærksom paa, at man sikkert tjener alle Parter, Rigsdagen indbefattet, bedst ved saa snart som muligt at komme til